

<http://physicsweb.org/article/news/6/2/9>

2002/02/08

لیزترون و کاوش هسته

به گفته‌ی فیزیک‌پیشه‌ها یی از ایالات متحده، ممکن است با فناوری موجود بشود تپ‌های تابشی ساخت که برای کاوش هسته به حد کافی کوتاه باشند. آلکساندر کاپلان [1] و پیر سُکلینیکوف [2] حساب کرده اند که یک لیزر پُرتون می‌تواند الکترون‌ها را به گسیل فوران‌های قوی پرتوی X یا گاما به طول زیتوانیه (10^{-21} ثانیه) وا دارد. این لیزترون، ضمناً می‌تواند میدان‌های مغناطیسی بسیار شدیدی تولید کند، میدان‌های مغناطیسی نزدیک کوتله‌های سفید [3].

لیزترون پیش‌نهادی کاپلان (از دانش‌گاه جانز‌هایپکینز [4]) و شُکلینیکوف (از دانش‌گاه ایالتی نیویورک در سُنتری بُروک [5]) بر اساسی تابشی سینکروترون است. الکترون‌ها یی که در یک میدان مغناطیسی شتاب می‌گیرند، به طور پیوسته تابش می‌گسبلنند. اگر این الکترون‌ها روی یک دایره حرکت کنند، هر دور که الکترون‌ها می‌زنند ناظر ساکن یک فوران تابش می‌بیند.

پدیده‌های الکترونی در اتم‌ها (مثلًا یونش) نوعاً طی کمتر از یک فمتواپانیه (10^{-15} ثانیه) رخ می‌دهند. این فرآیندها را قبلاً با تپ‌های تابش به طول آتوپانیه (10^{-18} ثانیه) کاویده اند. اما فرآیندهای هسته ای تقریباً هزار بار سریع‌تر اند و سینکروtron‌های فعلی نمی‌توانند فوران‌های تابشی تولید کنند که برای مطالعه‌ی این‌ها به حد کافی کوتاه باشند.

کاپلان و شُکلینیکوف معتقد اند این مشکل را می‌شود با استفاده از یک لیزر آبرُقدرت حل کرد. چنین لیزری الکترون‌ها را و می‌دارد فوق العاده سریع بچرخند. می‌دانیم که در یک لیزر دایره‌ای قطبیده، الکترون‌ها می‌چرخد. اما به گفته‌ی این دو نفر، با لیزرهای پتاوات (10^{15} وات) موجود، می‌شود الکترون‌ها را و داشت روی دایره‌ها یی به شعاع فقط

۰.۱ میکرون بچرخدن. به این ترتیب، فیزیک‌پیشه‌ها می‌توانند تپهای فوق العاده کوتاه تابشی سینکروترون به دست آورند.

کاپلان به فیزیکس و ب [6] گفت: ”طی شکافت، هسته پیش از چند پاره شدن، از یک حالت واسطه‌ی کوتاه عمر می‌گذرد که در آن کشیده شده است. چنین فرآیندهایی اند که با پراکنده شدن تابشی سینکروترون فوق العاده کوتاه از هسته، می‌شود مشاهده‌ی شان کرد.“

با روش لیزرtron، ضمناً میدان‌های مغناطیسی یی به شدت تا 10^6 تسلا تولید می‌شود. این میدان صد میلیارد بار قوی‌تر از میدان مغناطیسی زمین است. به این وسیله اخترفیزیک‌پیشه‌ها خواهند توانست میدان‌های بسیار قوی (از نوعی که در فضا وجود دارد) را بررسی کنند. به گفته‌ی کاپلان، به این میدان‌های مغناطیسی می‌شود دست یافت. او می‌گوید: ”این لیزرها فعلاً موجود اند، گرچه ممکن است چند سال طول بکشد تا ابزارها و آرایه‌ی آزمایش‌گاهی لازم برای سنجش چنین میدان‌ها بی فراهم شود.“

اما کاپلان قبول دارد که احتمالاً دست کم یک دهه طول می‌کشد تا تپهای زیتوثانیه تولید شوند. او یادآوری می‌کند محاسبه‌های شان فقط گام اول است و فعلاً حتاً کسی نمی‌داند چه طور باید چنین فوران‌های کوتاه‌ی را سنجید.

- [1] Alexander Kaplan
- [2] Peter Shkolnikov
- [3] Physical Review Letters **88** 074801
- [4] Johns Hopkins University
- [5] State University of New York at Stony Brook
- [6] PhysicsWeb